

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 264/2567

พนักงานอัยการจังหวัดลพบุรีโจทก์ นาง จ.ผู้ร้อง นาย ธ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 289, ป.วิ.อ. มาตรา 245, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 289 (4) อันเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาว่า คำพิพากษาศาลชั้นต้น ดังนี้ การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นคนร้ายที่ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเป็นการวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง มิได้วินิจฉัยเพราะจำเลยอุทธรณ์ เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ จึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว จำเลยไม่มีสิทธิฎีกาว่าไม่ได้มีการไตร่ตรองหรือเตรียมการเพื่อเจตนาฆ่าผู้ตายได้อีก ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยในประเด็นนี้ เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91, 92, 288, 289, 371 ธิบของกลาง และเพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสามตามกฎหมาย จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นางจำหนิ มารดาของนางสาวจตุพร ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ 100,000 บาท และค่าขาดไร้อุปการะ 400,000 บาท รวมเป็นเงิน 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่ง ขอให้ยกคำร้อง ต่อมาในคดีส่วนแพ่ง ผู้ร้องและจำเลยตกลงกันได้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ฉบับลงวันที่ 25 มกราคม 2565 โดยจำเลยตกลงชำระเงินให้แก่ผู้ร้อง 400,000 บาท ชำระให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 หากผิดนัดยอมให้ผู้ร้องบังคับคดีได้จากยอดหนี้ที่ค้างชำระพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงิน 400,000 บาท นับแต่วันผิดนัดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระครบถ้วน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 371 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ลงโทษประหารชีวิต ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 900 บาท เพิ่มโทษกระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเมื่อลงโทษประหารชีวิตแล้วจึงไม่อาจเพิ่มโทษได้ ส่วนฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร เมื่อศาลลงโทษปรับเพียงอย่างเดียวก็ไม่อาจเพิ่มโทษได้เช่นกัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 (ที่ถูกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1)) ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน คงจำคุกตลอดชีวิต ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร คงปรับ 600 บาท รวมจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 600 บาท (ที่ถูก หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30) ใช้อาวุธมีดทรงโค้งวงเดือนปลายแหลม 1 เล่ม อาวุธมีดปลายแหลม 1 เล่ม สิ่งเทียมอาวุธปืน 1 กระบอก เหล็กสปริงสิ่งเทียมอาวุธปืน 1 อัน ของกลาง ในคดีส่วนแพ่ง พิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ฉบับลงวันที่ 25 มกราคม 2565 ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) อันเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จำเลยอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ลงโทษสถานเบากว่าคำพิพากษาศาลชั้นต้นเท่านั้น ดังนี้ การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นคนร้ายที่ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น ย่อมเป็นการวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง มิได้วินิจฉัยเพราะจำเลยอุทธรณ์ เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ จึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จำเลยไม่มีสิทธิฎีกาว่าจำเลยไม่ได้มีการไตร่ตรองหรือเตรียมการเพื่อเจตนาฆ่าผู้ตายได้อีก ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยในประเด็นนี้มานั้น เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ แต่อย่างไรก็ตามเฉพาะประเด็นสมควรลงโทษจำเลยในสถานเบาหรือไม่ ยังไม่ถึงที่สุดเพราะเป็นประเด็นที่จำเลยอุทธรณ์ และจำเลยมีสิทธิฎีกาในประเด็นนี้ได้ จึงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่ามีเหตุสมควรลงโทษจำเลยในสถานเบาว่าคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองหรือไม่ เห็นว่า ผู้ตายเป็นอดีตรักของจำเลย วันเกิดเหตุจำเลยพาอาวุธมีดปลายแหลม อาวุธมีดทรงโค้งวงเดือนปลายแหลม และสิ่งเทียมอาวุธปืนติดตัวไปพบผู้ตายที่ร้านที่เกิดเหตุ แล้วจำเลยใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงผู้ตายจนถึงแก่ความตาย โดยปรากฏตามรายงานการชันสูตรพลิกศพว่า ผู้ตายมีบาดแผลขอบเรียบทั้งหมด 35 แผล ได้แก่ ใต้ราวนมด้านซ้ายและช่องท้องซ้ายลึกถึงกระดูกซี่โครง 7 แผล ใต้สะดือ 1 แผล ลึก 3 เซนติเมตร ใต้ราวนมและอกด้านขวา 2 แผล ลึกถึงปอด และแผลที่ช่องท้องขวา 2 แผล ลึกถึงอวัยวะภายในช่องท้องที่บริเวณตับและลำไส้ ต้นคอทางด้านหลัง 1 แผล และแผลที่หลังกับซี่ข้างด้านขวา 22 แผล บาดแผลส่วนใหญ่กว้าง 3 เซนติเมตร สื่อแสดงว่า จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายด้วยความอาฆาตแค้นเป็นอย่างมากจึงเกิดบาดแผลแก่ผู้ตายถึง 35 แผล อีกทั้งตามภาพถ่ายขณะผู้ตายถูกจำเลยใช้อาวุธมีดแทงจนล้มลงนอนกับพื้นแล้ว จำเลยยังใช้อาวุธมีดแทงซ้ำผู้ตายอีก ผิดปกติวิสัยที่จำเลยอ้างว่ายังมีความรักแก่ผู้ตายซึ่งเป็นอดีตรัก ตรงกันข้ามกลับบ่งชี้ให้เห็นถึงความโหดเหี้ยมอำมหิตของจำเลย กอปรกับหลังเกิดเหตุจำเลยหลบหนีและถูกจับกุมตามหมายจับที่จังหวัดกาญจนบุรี โดยจำเลยหาได้สำนึกในการกระทำความผิดของตนและเข้ามาขอตัวต่อเจ้าพนักงานตำรวจไม่ ยิ่งกว่านั้นโจทก์มีพยานหลักฐานที่มั่นคงหนักแน่นและสามารถพิสูจน์ว่า จำเลยเป็นคนร้ายที่กระทำความผิดในคดีนี้ได้อยู่แล้ว คำให้การรับสารภาพของจำเลยเป็นลักษณะจำนนต่อพยานหลักฐานของโจทก์ ดังนี้ ที่ศาลล่างทั้งสองวางโทษประหารชีวิตจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และยังลดโทษให้จำเลยหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) คงจำคุกจำเลยตลอดชีวิต นั้น นับว่าเป็นคุณแก่จำเลยมากแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย กรณีไม่มีเหตุอันสมควรที่จะลงโทษจำเลยให้เบากว่านี้อีก ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สุนทร เพ็ญวิวัฒน์ · เผด็จ ชมพานิชย์ · ธีระพล ศรีอุดมขจร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/264/2567>